

„Šis gads būs daļa no vēstures”

EGILS KAZAKEVIČS

Jau vairāk nekā mēnesi dzīvojam Latvijas simtgades gadā, taču savs valsts pastāvēšanas gadsimtu sākām atzīmēt jau pērn un to darīsim līdz pat 2021. gadam. Par lielajiem simtgades pasākumiem skandēts jau plaši, taču arī novads notiks svinības, un Madonas novads nav izņēmums. Jau vairāk nekā gadu Madonas novada darbojas Latvijas valsts simtgades svinību darba grupa, bet vēl ilgāk — Latvijas valsts simtgades svinību koordinatore Madonas novadā Valda Kļaviņa. Par gatavošanas svētkiem, kā arī izjūtām, tos gaidot, saruna ar simtgades svinību koordinatori.

— Mēs esam tie, kas stāsta mūsu valsts stāstu, — svētku nozīmī atklāj Latvijas valsts simtgades svinību koordinatore Madonas novadā Valda Kļaviņa.

— Ko jums personiski nozīmē Latvijas simtgade, ar kādām izjūtām to sagaidāt?

— Latvijas simtgade man asociējas ar nozīmīgu gadskaitli, kas liek aizdomāties par notikumiem un vēstures griežiem, kuri skāruši latviešus. Skolas laikā vēsturē mācīja

pie idejām, kuras realizēt tieši šogad un ko atstāt turpmākajiem gadiem.

— Cik saspringts Madonas novadā ir gatavošanās periods, gaidot Latvijas simtgadi, un kādi pasākumi simtgades ietvaros priecēs mūsu novada iedzīvotājus?

— Šobrīd notiek intensīva gatavošanās Dziesmu un Deju svētkiem. Līdz ar mākslinieciskajām aktivitātēm, gatavojoties skatēm, ir organizatoriskie jautājumi, kas atšķiras no tiem, kādi bija jārisina pirms pieciem gadiem. Pieaudzis arī dalībnieku skaits, kuri gatavojas un plāno piedalīties svētkos Rīgā. Šobrīd svētkiem gatavojas ap 900 Madonas novada

dalībnieku, bet precīzais skaits būs zināms maija sākumā, kad visā Latvijā beigsies pārbaudes skates. Tā kā konkurence kolektīvu starpā pastāv, par visiem savējiem jātur ikšķis. Novada amatiermākslas kolektīvu sniegumu būs iespēja vērot daudzveidīgajā pasākumu programmā pilsētas svētku ietvaros no 7. līdz 10. jūnijam.

Madonai un novadam godam jānes „Latvijas Jaunatnes galvaspilsētas 2018” vārds, tāpēc ievērojama daļa aktīvīšu ir novada jaunieši rokās. Jādarbojas pašiem, ar saturīgiem un interesantiem pasākumiem jāreklamē Madonas novada vārds. Un tas viņiem noteikti izdosies, to pierāda

gan darbi ikdienā, gan jau notikušais, labi noorganizētais „Jaunatnes galvaspilsētas 2018” atklāšanas pasākums.

Kā centrālīe notikumi novadā šogad neapšaubāmi būs 4. maija svinības Madonā un novada pagastos. Madonā notiks Latvijas Nacionālo bruņoto spēku parāde, militārās tehnikas un citi ar aizsardzību un drošību saistīti paraugdemonstrējumi, tāpat pasākumi notiks novada pagastos. Madonas novads šajā dienā ir iesaistīts Latvijas simtgades svētku programmas festivālā „Latvijas Goda aplis”, kas visa gada laikā notiek kādā no Latvijas novadiem. Festivāla trīs galvenie pamatprincipi: ciemošanās, godināšana un svinēšana.

Martā Madonas bibliotēkas foajē būs apskatāma „Stāstu sega Latvijai”, ko dažādās tekstiltehnikās veidojuši ārzemēs dzīvojošie tautieši. Katrs darinātais segas gabaliņš ir ar savu stāstu par Latviju, par savu dzīves gājumu.

— Kā Madonas novads ar notikušo un vēl plānoto aktivitāšu kopumu izskatās uz pārejas Latvijas fona?

— Galvenie pasākumi ir saplānoti, un notiek gatavošanās tiem. Piederu pie cilvēkiem, kuriem nepatik kaut kas mākslīgi veidots vai darīts tikai darīšanas pēc. Visam jānotiek dabiski, pēc nepieciešamības un pieprasījuma kādā konkrētā vietā. Ir izjūta, ka atšķirībā no citiem gadiem pasākumu organizētāji novadā šogad vairāk piedomā pie konkrētās vietas identitātes, uzmanību pievēršot vērtībām un cilvēkiem, lai raksturo vienu vai otru pagastu un Madonas pilsētu. Kaut vai Madonas Valsts ģimnāzijas iniciatīva organizēt

koru sadziedāšanos Gaiziņā. Latvijas augstākā virsotne atrodas Madonas novadā, un tieši šāds pasākums citā vietā vienkārši nav iespējams.

— Raugoties uz lielajām valsts mēroga simtgades aktivitātēm — ne visas tiek novērtētas ar lielu sajūsmu (piemēram, multimedialā izrāde „Gaismas raksti” LNB). Vai nav bažu (vairāk runājot par centrālajiem valsts pasākumiem), ka simtgades svinību izjūtas beigu beigās nomāks atsevišķu cilvēku ambiciozie projekti, kas plašākai sabiedrībai paliks nesaprotami?

— Mūsdienās ļoti daudz ir projektu, kur, manuprāt, tiek tērēti pārāk lieli līdzekļi. Šeit vairāk domāju tos, kuri paredzēti nelielām mērķauditorijām, ar samērā šauru specializāciju. Esam ļoti radoša un talantīga tauta. Par Dziesmu un Deju svētku fenomenu mūs apbrīno visa pasaule. Šie svētki ir profesionāļu un amatieru kopdarbs. Un, ja šis kopdarbs sasniedz svētku pasākuma ierindas apmeklētāju, tad gandarījums ir visām trim iesaistītajām pusēm. Ja gandarījums ir tikai idejas autoram, projekta vadītājam, tad jāskā aizdomāties, ka kaut kas nav kārībā un iztērētā nauda darba gala rezultātā radīšanā ir izlietota nelietderīgi. Dzīvē, uzklaustot līdzcīvēku domas un viedokļus, bieži gadās dzirdēt, ka varbūt pārāk cenšamies modernizēt, sarežģīt lietas, kuras vislabāk uzrunā tieši ar vienkāršību un tādējādi sasniedz mērķi. Katrs projekta piedāvājums tiek izvērtēts no pasūtītāja viedokļa. Varbūt netiek ievērota katra iesaistītā atbildība, lai rezultāts būtu gan profesionāls, gan saprotams vismaz divām trešdaļām no tiem, kas ar to iepazīstas.

Kolektīvi regulāri priecē gan vietējos, gan Latvijas mēroga koncertos, gan arī viesojas ārzemēs, stalti iznesot tautisko deju. Kā pastāsta vadītāja Laila Ozoliņa, visu kolektīvu pamatā ir ilggadējie dejotāji, pārsvarā — Lubānas iedzīvotāji. Daļa „Žuburu” B grupas dejotāju mācās augstskolās un uz Lubānu, tai skaitā arī deju mēģinājumiem braukā, citi — dzīvo un strādā te pat. Arī mazie „Žuburi” — studenti un skolēni — lielākā daļa ir Lubānieši, bet ir arī pa kādam dejotājam no Madonas un Varakļānu novada.

„Dzīvojot kapitālismā, primārais cilvēkam ir darbs, iztikas pelnīšana, ģimenes uzturēšana. Es priecājos, ka dejotājiem nezūd vēlme dejot. Ir sarežģīti tikt uz mēģinājumiem, īpaši jauniešiem, kas strādā Rīgā, kam ir maīnu darbs. Tomēr lielākā daļa spēj plānot savu laiku, lai pasvītu mēģinājumos un šīs vasaras vidū varētu uzvilkt tautastērpi, bet Latvijas simtgades svētku dalībnieks,” dejotāju atdevi uzteic Laila Ozoliņa.

Īstenojot projektu „Tautastērpu iegāde Lubānas novada amatiermākslas kolektīviem”, pērn pieciem no tiem iegādāti tautastērpi, kas nesīs vēstījumu par šiem kolektīviem raksturīgo kultūras mantojumu, un dalībnieki būs sagatavoti Dziesmu un Deju svētkiem 2018. gadā. Tai skaitā — arī JDK „Žuburi” un TDA „Lubāna” dejotājiem. „Žuburu” meitām ir Cesvaines puses brūnci, jakas un krekli, puīšu bikšu audums ir līdzīgs tam, kas glabājas Madonas muzeja krājumos un ko audusi Zelma Laktiģaļa Praulienis „Puišukalnā”. TDA „Lubāna” sievu

Valda Auziņa, Likteņdarza īstenotāja — nodibinājuma „Kokneses fonds” valdes priekšsēdētāja, madoniete

„Latvija ir izredzēta zeme, un latvieši ir izredzēta tauta. Cauri gadu simtiem mēs esam stipri, drosmīgi, strādīgi un ar augstu gara kultūru. Mūsu spēks ir stiprās ģimenēs un cieņā pret savām saknēm. Latvieši ar savu tikumu un talantu mirdz pasaulē. Mūsu valsts simtgadē novēlu novērtēt un cienīt to, kas mums ir, un būt uzticīgiem sev un saviem sapņiem. Drošību, augšupeju, laimi un prieku, Latvija!”

„Svētki izdosies skaisti!”

LAURA KOVTUNA

Deju kolektīvu vadītāja Laila Ozoliņa dalībai XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos, kas šovasar, laikā no 30. jūnija līdz 8. jūlijam, aizritēs valsts simtgades zīmē, gatavo trīs Lubānas deju kolektīvus — divas jauniešu deju kolektīvas (JDK) „Žuburi” grupas un Tautas deju ansambli (TDA) „Lubāna”.

TDA „Lubāna” kopš 1986. gada godam nes savas pilsētas un lielākā Latvijas ezera vārdu gan Latvijā, gan pasaulē, savukārt Lubānas pilsētas kultūras nama JDK „Žuburi” izveidojis 2005. gadā. Šobrīd ir liele un mazie „Žuburi” — attiecīgi B un C grupa.

Kolektīvi regulāri priecē gan vietējos, gan Latvijas mēroga koncertos, gan arī viesojas ārzemēs, stalti iznesot tautisko deju. Kā pastāsta vadītāja Laila Ozoliņa, visu kolektīvu pamatā ir ilggadējie dejotāji, pārsvarā — Lubānas iedzīvotāji. Daļa „Žuburu” B grupas dejotāju mācās augstskolās un uz Lubānu, tai skaitā arī deju mēģinājumiem braukā, citi — dzīvo un strādā te pat. Arī mazie „Žuburi” — studenti un skolēni — lielākā daļa ir Lubānieši, bet ir arī pa kādam dejotājam no Madonas un Varakļānu novada.

„Dzīvojot kapitālismā, primārais cilvēkam ir darbs, iztikas pelnīšana, ģimenes uzturēšana. Es priecājos, ka dejotājiem nezūd vēlme dejot. Ir sarežģīti tikt uz mēģinājumiem, īpaši jauniešiem, kas strādā Rīgā, kam ir maīnu darbs. Tomēr lielākā daļa spēj plānot savu laiku, lai pasvītu mēģinājumos un šīs vasaras vidū varētu uzvilkt tautastērpi, bet Latvijas simtgades svētku dalībnieks,” dejotāju atdevi uzteic Laila Ozoliņa.

Īstenojot projektu „Tautastērpu iegāde Lubānas novada amatiermākslas kolektīviem”, pērn pieciem no tiem iegādāti tautastērpi, kas nesīs vēstījumu par šiem kolektīviem raksturīgo kultūras mantojumu, un dalībnieki būs sagatavoti Dziesmu un Deju svētkiem 2018. gadā. Tai skaitā — arī JDK „Žuburi” un TDA „Lubāna” dejotājiem. „Žuburu” meitām ir Cesvaines puses brūnci, jakas un krekli, puīšu bikšu audums ir līdzīgs tam, kas glabājas Madonas muzeja krājumos un ko audusi Zelma Laktiģaļa Praulienis „Puišukalnā”. TDA „Lubāna” sievu

Mazo „Žuburu” dejotāji ar jaunajiem skatuves tērpiem uzstājas koncertā Vilkenē februāra sākumā.

brūnci darināti pēc Madonas aprīķa parauga, krekli — Cesvaines, savukārt puīšu vestes — Rembates puses.

Zināms, ka deju svētku kulminācija būs lieluzvedums „Māras zeme” 7. jūlijā, kad vairāki tūkstoši dejotāju caur kustību un tautas dejas soli, laukumā izveido to ornamentu, mūziku, enerģiju, ritmu un krāsu izstāstīs Latvijas bagāto vēsturi no 12. līdz 21. gadsimtam. Lieluzvedums sadalīts četros vēsturiski noteiktos posmos; dejas uzvedumam veidojuši 20 horeogrāfi. Katrs dejotāji izmantos arī rekvizītus horeogrāfijas kompozīcijas papildināšanai, piemēram, izskatītos koku zarus, dēļus, salokāmus skalus u. c.

Savukārt 2. jūlijā notiks koncerts „Vēl simts gadu dejai”, kas iedalīts četrās daļās jeb gadalaikos. Uzvedumā iekļautas 30 atpazīstamas horeogrāfijas dejas, kas atlasītas, lai tās varētu izpildīt septiņas kvalitātes grupas — sākot ar bērnu kolektīviem un beidzot ar senioru kolektīviem. Dalībai koncertā izvirzīti 209 kolektīvi, bet tikai pēc pavašara kolektīvu skatēm būs zināms, kuri no tiem piedalīsies koncertā.

Iepriekš plašsaziņas līdzekļos raisījušās diskusijas par dažiem horeogrāfiju izvēlētajiem risinājumiem un deju paustajai domai lieluzvedumā „Māras zeme”. Daļa dejotāju

Izprot jēdzienu par zaļu un tīru Latviju

ŽEŅA KOZLOVA

Sagaidot Latvijas 90. dzimšanas dienu, tika aizsākta Lielās talkas tradīcija, bet šogad — valsts simtgadē — ikviens tiek aicināts piedalīties vides sakopšanas aktivitātēs ne tikai Lielajā talkā pavasarī, kas šogad norisināsies 28. aprīlī, bet arī 15. septembrī, kad notiks Pasaules Lielā talka.

Pirms desmit gadiem, sariķojot sakopšanas talku visā Latvijā, tika izvirzīts mērķis līdz 2018. gadam, Latvijas 100. dzimšanas dienai, padarīt mūsu valsti par tīrāko un sakoptāko vietu pasaules kartē — dot iespēju dabai atveseļoties, atīrot to no atkritumiem, kā arī mudināt iedzīvotājus pašiem labiekārtot un rūpēties par vidi sev apkār.

Vai šajos gados Latvija ir kļuvusi zaļāka un mainījies cilvēku domāšana? Ilggadējais Lielās talkas koordinators Varakļānos Vilnis Dzērvītis, kam šis pienākums uzticēts arī šajā gadā, sarunā atzina, ka šajos gados teritoriju sakopšanā un labiekārtošanā ir padarīts daudz, bet pats galvenais — tie cilvēki, kas ik gadu piedalās vides sakopšanas aktivitātēs, izprot jēdzienu par zaļu un tīru Latviju un arī paši vidi nepiesārpo.

Iepriekšējos gados Varakļānu pilsētas teritorijā esam iztīrījuši Kažavas upi, sakārtojuši parku un no valsts pārņemtu objektu, kā, piemēram, kādreizējās pienotavas apkārtni, skvērā atjaunojuši apstādījumus un veikuši citus darbus. Savukārt Stirniecē katru gadu tiek sakopti Vecie kapi. Arī Murrastienes pagastā notiek dažādas vides sakopšanas aktivitātes, piemēram, talkas dalībnieki ir piedalījušies dzejnieces Martas Bārbales takas izveidošanā. Tomēr lielākais darbu apjoms tiek paveikts tieši atkritumu savākšanā, jo pa gadu jau diezgan daudz to tiek piemests publiskajās teritorijās. Katru gadu

tieši atkritumu savākšanā, jo pa gadu jau diezgan daudz to tiek piemests publiskajās teritorijās. Katru gadu tiek satīrīts arī ceļa posms Varakļāni—Tiltags caur Meža Strodīem. Tā tuvumā dzīvo ļoti aktīvi cilvēki, kuri nav jāmudina, jo viņi paši pēc savas iniciatīvas aktīvi iesaistās ceļa malās izmētāto atkritumu savākšanā. Talkas dienā iesāktie sakopšanas un labiekārtošanas darbi turpinās arī vasarā, — pastāstīja Vilnis Dzērvītis.

Vaicāts par šāgada iecerēm, viņš atzina, ka varakļānieši noteikti atbalstīs gan sakopšanas talku pavasarī, gan jau būs skaisti.

Viņa atzīmē, kā deju kolektīvu vadītāji būtu prasījuši pēc pozitīvāka, pacīlātāka muzikālā pavadījuma dejojāmajām dejām — līdz ar to arī horeogrāfija dažām no tām, iespējams, būtu veidojusies citādāka. Lai gan dejas ir dejojamas, liela daļa — arī pietiekami interesantas, Laila Ozoliņa apšauba, ka kāda no tām paliks dejotāju repertuārā arī pēc svētkiem, vairāk gan tā iemiesla dēļ, ka tās vieno kopējis stāsts.

Dejotāji gaidījuši, ka Latvijas simtgades Deju svētkos vairāk tiks iekļautas dejas no skatītāju un dejotāju iemīļotākajām dejām jeb tā dēvētā „zelta fonda”. — Varbūt tādēļ arī notika diskusijas publiskajā telpā — liela daļa dejotāju bija vilušies, ka simtgades svētkos nav „zelta fonda”. Nav gan tā, ka nav pavisam. Deju kolāžās tiks savirknēti mazi fragmenti no skaistajām, visiem tīkamajām, „vecajām” dejām. Tomēr uzskatu — tā nav problēma un svētki izdosies skaisti! ■

gan rudenī, bet tas, kādi darbi tiks veikti, vēl tiks konkretizēts un vai valsts simtgadē varēs paveikt arī ko īpašu, būs atkarīgs no tā, kādus līdzekļus pašvaldība varēs atvēlēt.

Arī Madonas pilsētas pārvaldnieks Guntis Keveris, kura vadībā sakopšanas darbi norit Madonas pilsētā un kurš pats allaž ir aktīva talkas dalībnieku vidū, uzsvēra, ka pašvaldība atbalstīs gan Lielo talku 28. aprīlī, gan Pasaules Lielo talku rudenī. Turklāt uzsvars tiks liks ne tikai uz teritoriju sakopšanu, atkritumu un pērno lapu savākšanu, bet līdzīgi kā iepriekšējos gados, kad tika stādīti koki, ierīkotas puķu dobes, atjaunoti soliņi un pat labiekārtots daudzdzīvokļu māju pagalmi, tiks ieplānoti arī lielāki darbi, piemēram, Mīlestības grāvis labiekārtošanā.

Sakopšanas talkas tradīcija Madonā tika atjaunota jau 2001. gadā. Īpašs pacēlums bija vērojams pirmsmājos gados, kad talkā piedalījās ļoti daudz cilvēku un tika likvidētas daudzās nelegālas atkritumu izgāztuves pilsētā. Jautāts, vai Madonā ir vēl daudz vietu, kam būtu jāpievērš īpaša uzmanība, Madonas pilsētas pārvaldnieks atzina, ka madonietī aktīvi iesaistās savu teritoriju sakopšanā.

Jau daudzus gadus Madonas pilsētas iedzīvotājiem darza atkritumu savākšanai gan rudenī, gan pavasarī tiek piedāvāti lieli maiši. Tagad gandrīz vai uz vienas rokas pierkstiem var saskaītīt tos, kas šo iespēju neizmanto un neiesaistās savas mājas apkārtnes sakopšanā, bet satīrīti ir apzalmoti mājas pagalmi taču arī uzlabo vides kopainu Madonas pilsētā, — piedēlta Guntis Keveris.

Īpaši interesanta valsts simtgades gadā solās būt talku organizētāju apvienības „Let's Do It! World” rīkoto talka rudenī, kad cilvēki visapkārt zemeslodei tiek aicināti piedalīties Pasaules Laujzēlandē pulkstenā 10 no rīta pēc vietējā laika un sekos Saulai visas dienas garumā, pārklājot visus 24 laika joslās un noslēdzoties Havaju salās.

Plānots, ka Pasaules Lielajā talkā iesaistīsies brīvprātīgi no 150 pasaules valstīm, lai sāktu straujas pārmaiņas ceļā uz tīrāku pasauli. Arī Latvijas pašvaldības pamazām gatavojas šim notikumam, bet vēl ir laiks, lai precīzētu veicamos darbus un vides sakopšanas aktivitātes. ■

Fragments no Jāņa Simsona Madonas mākslas skolas absolventes LEDES GARAŅĀS zīmējuma

Svešumā novērtē to, kas tuvs un dārgs

IVETA ŠMUGĀ

Zintis Uptītis ir viens no tiem mūsu novada jauniešiem, kas pabijis darbā ārzemēs, bet pēc četrus gadus prombūtnes Zviedrijā ir atgriezies savā dzimtajā Latvijā, kur izmanto ārzemēs gūtās zināšanas un pieredzi, lai strādātu savā uzņēmumā Madonā.

Pagājušais — 2017. — gads Zintim bijis ļoti nozīmīgs — pilnībā atgriezies no Zviedrijas, izveidojis savu uzņēmumu “WELDDKO” un sagaidījis ģimenes pieaugumu. — Dēls Edijs Uptītis piedzima 19. novembrī, kaut bija gaidīts jau uz Latvijas valsts svētkiem 18. novembrī, — ar lepnumu paziņo jauniešis, kas tagad par savām mājām sauc Madonu.

Uz jautājumu par to, kas bija tie apsvērumi un apstākļi, kāpēc nolēmis diezgan sakrātoto dzīvi un darbu Zviedrijā nomainīt un atgriezties mājās, Zintis atbild nevilcinoties: — Dēla Edija piedzimšana. Puika piedzima, gribēju būt kopā ar viņu katru dienu, redzēt, kā viņš aug, kā uzsmaida tētiem. Protams, varētu jau arī sieva Ilona pārceļties uz Zviedriju, bet bērnam tad pirmsskolas iestādēs un skolā būtu jārunā svešvalodā. Vēlējās, lai

dēls uzaug Latvijā, mācās dzimtajā latviešu valodā. Bija arī pienācis laiks, lai īstenotu vēlmi sākt un veidot ko savu, nevis būt strādnieks citā uzņēmumā.

To, ka, tieši promises no Latvijas, visvairāk novērtē savu zemi un visu, kas tuvs un dārgs, apstiprina arī Zintis Uptītis: — Visvairāk māju un Latvijā tuvu cilvēku, draugu pietrūkst, kad esi aizbraucis tālu prom un uz ilgāku laiku. To izjūtu zina vairums latviešu, kas atceļojuši prom. Visvairāk domājām par mājām, kad esam tūlumā, kad apkārt dzirdama sveša valoda, kad nevaram tik bieži satīties ar savējiem. Protams, strādājot kopā ar latviešiem, varēju runāt latviski. Zviedrijā visi labi runā arī angļiski, un valodas zināšanas noderēja un noderēs. Tomēr esmu ļoti priecīgs un pateicīgs arī Madonas novada pašvaldībai, kas manu atgriešanos veicināja ar atbalsta programām jaunajiem un topošajiem uzņēmējiem.

Lai dzīvotu Latvijā, nepieciešams darbs, un Zintis sev darbavietu radījis pats — savu uzņēmumu, kas tika reģistrēts 2017. gada 6. decembrī Madonā, Gaujas ielā 36. — Tieši Madona bija tā pilsēta, kur biju gaidīts un saņēmu jaunajiem uzņēmējiem tik nepieciešamo

Zintis Uptītis: — Tieši Madona bija tā pilsēta, kur biju gaidīts un saņēmu jaunajiem uzņēmējiem tik nepieciešamo atbalstu savā biznesa uzsākšanai. AGRRA VECKALNIŅA foto

atbalstu savā biznesa uzsākšanai. Iestājās Madonas biznesa inkubatorā, kur pabeidzu pirmsinkubācijas programmu, kas bija ļoti noderīga un deva pārlicību, ka varu izveidot savu uzņēmumu. Madonas novada pašvaldības biznesa ideju konkursā “Madona var labāk!” iesniedzu savu ideju projektu “Jauna uzņēmuma — SIA “WELDDKO” — izveide”, pār-

liecinot komisiju, ka metālapstrāde varu piedāvāt kvalitatīvus pakalpojumus. “WELDDKO” piedāvā metināšanas pakalpojumus, metālapstrādi ar TIG, MMA, MIG/MAG. Sadarbību ar Zviedriju iecerēts paplašināt, un eksporta produkcija būs metāla konstrukcijas, — stāsta jauniešis. Vai Zintis pats ir madonietis?